

— Jeg er ikke fuldt tilfredsstillet ved Lovforslaget, som det her foreligger, men jeg synes, at Forholdet maa være det, at vi, der ikke ere Københavnerne, maa sige som saa: Hvis Københavns Kommunalbestyrelse og de i Forslaget interesserede Grundejere ere enige om et Forslag som det, der her foreligger — hvad jeg har Indtrykket af, at de i alt væsentligt ere —, lad saa København faa dette Forslag, og lad os vedtage det, omtrent som det foreligger. Uagtet det nu er tre Aar, siden vi have haft denne Sag til Behandling, og uagtet jeg indrømmer med Københavns Repræsentanter — enten det nu er i Kommunalbestyrelsen eller andetsteds —, at der vistnok er i høj Grad Trang til at faa dette Lovforslag vedtaget, er jeg alligevel tilbøjelig til at tro, at naar det bliver vedtaget, vil det dog i enkelte, ja maaske endog saa i flere Retninger noget blive en Skuffelse. Jeg tror, at dette Lovforslag i mange Henseender ikke vil tilfredsstille de Krav, man kan stille til et saadant Lovforslag. Men jeg anser det for aldeles nødvendigt, at der bliver lovordnet for Københavns Kommune paa dette Omraade, og jeg gentager, at da alle synes at være enige om det Lovforslag, der her foreligger, vil jeg paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale Forslaget til Vedtagelse. Jeg lagde Mærke til, at den ærede sidste Taler, som jo er Repræsentant for København, udtalte en Antydning af, at Sagen muligvis skulde behandles i Udvalg. Uagtet vi jo ere et godt Stykke henne i Samlingen, vil jeg gerne udtale det Ønske, at det maa lykkes Tinget, selv om Sagen skal i Udvalg, at faa den endelig gennemført i Aar. Der er jo ikke Anledning til her at komme ind paa Detailler, thi naar Sagen skal behandles i Udvalg, gaar jeg ud fra, at der i dette kan blive Lejlighed til at komme ind paa Detailbestemmelser. Der er blot en enkelt Ting, jeg kunde have Lyst til at nævne her, og det er, at der i adskillige af Lovforslagets Paragraffer er nævnt baade „Kommunen“ og „Kommunalbestyrelsen“ og „Magistraten“. Det forstaaer jeg egentlig ikke rigtig. Jeg ved selvfølgelig godt, hvad Københavns Magistrat er, men jeg tror, at det er uheldigt i et Lovforslag som dette snart at henvise til Magistraten og snart til Kommunen. Jeg vilde anse det for rigtig, at der kun stod „Kommunen“, og at man fuldstændig slettede Magistraten, idet Kommunen er den bevillende Myndighed her i København, og naar man nævner den, tager man ikke fejl. De Folk, der skulle arbejde med

dette Lovforslag paa Kommunens Vegne, vide selvfølgelig nok, hvor de skulle henvende sig, om det er Magistraten eller Kommunen, der er det rette Forum, men der kan være private Lodsejere, som ere interesserede i, at det staa saa tydeligt, at al Tvivl er udelukket. Jeg tillader mig altsaa at anbefale Lovforslaget, som det foreligger, til hurtig Vedtagelse.

Andersen: Det foreliggende Lovforslag er jo Resultatet af lange og indgaaende Forhandlinger om dette Spørgsmaal. Som ærede Medlemmer ganske sikkert ville erindre, forelaa der i Samlingen 1902-03 et Lovforslag af et lignende Indhold som det, vi nu have til Behandling. Det kom imidlertid ikke længere end til Udvalgsbehandling, og Udvalget naaede kun til at afgive en Beretning. I denne Beretning oplyses det, at der var rettet forskellige Indvendinger mod Lovforslaget, og ogsaa fremsat forskellige Ønsker om at faa Forbedringer indførte. Disse Indvendinger og Ønsker vare særlig fremsatte fra Grundejerne i de indlemmede Distrikter, og det da fremkomne har dannet Grundlaget for de Forhandlinger, der ere førte i Københavns Kommunalbestyrelse om dette Spørgsmaal, og Resultatet af disse Forhandlinger er det foreliggende Lovforslag. Derfor vil det maaske nok være rigtig, naar det siges, at dette Lovforslag ikke er fuldt ud tilfredsstillende, men paa den anden Side er dette Lovforslag det Resultat, der er opnaaet ved Forhandlingerne mellem de interesserede Parter og Kommunen, og et Resultat, som er blevet enstemmigt tiltraadt af Københavns Kommunalbestyrelse. Jeg tror derfor, det vil være rigtig at søge at fremme dette Lovforslag saa hurtigt som muligt af Hensyn til den store Betydning, det har for vigtige Interesser, ikke alene kommunale, men ogsaa private, som ikke kunne fremmes, uden at der vedtages en Lov herom. Jeg vil af den Grund meget anbefale dets snarlige Vedtagelse.

Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (N. Rasmussen), der fremsatte nogle Bemærkninger, udtalte navnlig et Ønske om i § 6 at faa Ordet „kan“ ombyttet med „skal“. Jeg tror ikke, at den Forandring vilde være heldig, og heller ikke, at den Frygt, det ærede Medlem syntes at nære for, at Københavns Kommune ikke skulde optræde paa en tilstrækkelig upatisk Maade i disse Forhold, er berettiget. Jeg tror, at man maa se saaledes paa Københavns Kommune, at den i disse Sager